

Rhithropanopeus harrisi

SLAMKRABBA LIEJUTASKURAPU

Slamkrabban är en liten främmande art från Nordamerika som har spridit sig längs Finlands södra kust och Åland med fraktfartyg. Dess påverkan på ekosystemet är ännu okänd.

Liejutaskurapu on Pohjois-Amerikasta kotoisin oleva pieni vieraslaji, joka on levinnyt Suomen etelärannikolle ja Ahvenanmaalle rahtialusten mukana. Sen vaikutusta ekosysteemiin ei vielä tunneta.

Palaemon adsperus

VANLIG TÅNGRÄKA LEVÄKATKARAPU

Tångräkan är ett upp till 5 cm långt kräftdjur som lever bland blåstång och havsgräs, där den jagar smådjur – ibland även sina egna artfränder. Den leker en till två gånger om året och flyttar till djupare vatten under vintern.

Leväkatkarapu on enintään 5 cm pitkä äyriäinen, joka elää meriajokkaiden ja rakkohaurun seassa ja saalistaa pieniä eläimiä, joskus myös lajitovereitaan. Se kutee kerran tai kahdesti vuodessa, ja talveksi siirtyy syvemmille vesille.

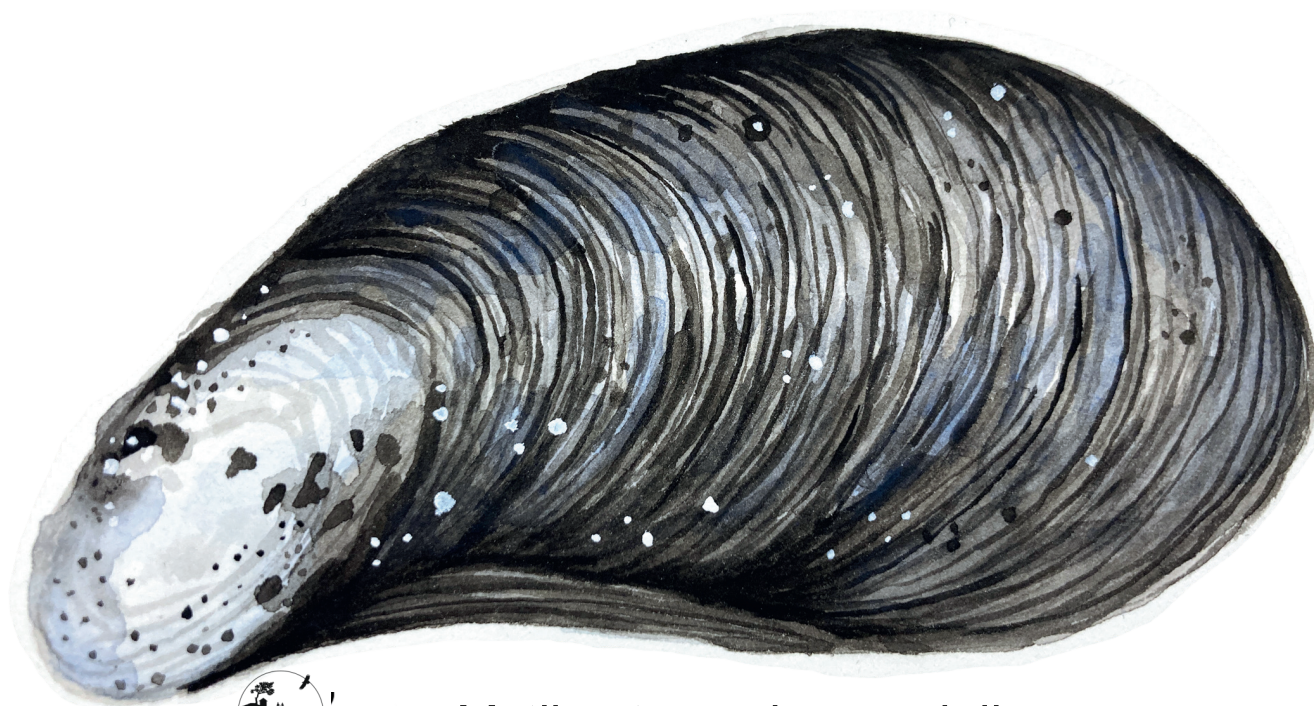

Palaemon elegans

ELEGANT TÅNGRÄKA SIRO KATKARAPU

Elegant tångräka är en nästan genomskinlig främmande art med blå ring vid klons bas, som blir 3–6 cm lång. Den har blivit vanligare än den ursprungliga tångräkan i Östersjön, men dess påverkan på ekosystemet är ännu okänd.

Sirokatkarapu on raidallinen ja lähes läpinäkyvä vieraslaji, joka kasvaa 3–6 cm pitkäksi ja tunnistetaan sinisestä renkaasta saksien tyvessä. Se on 2000-luvulla yleistynyt Itämerellä alkuperäislajia leväkatkarapua yleisemmäksi, mutta sen vaikutus ekosysteemiin on vielä tuntematon.

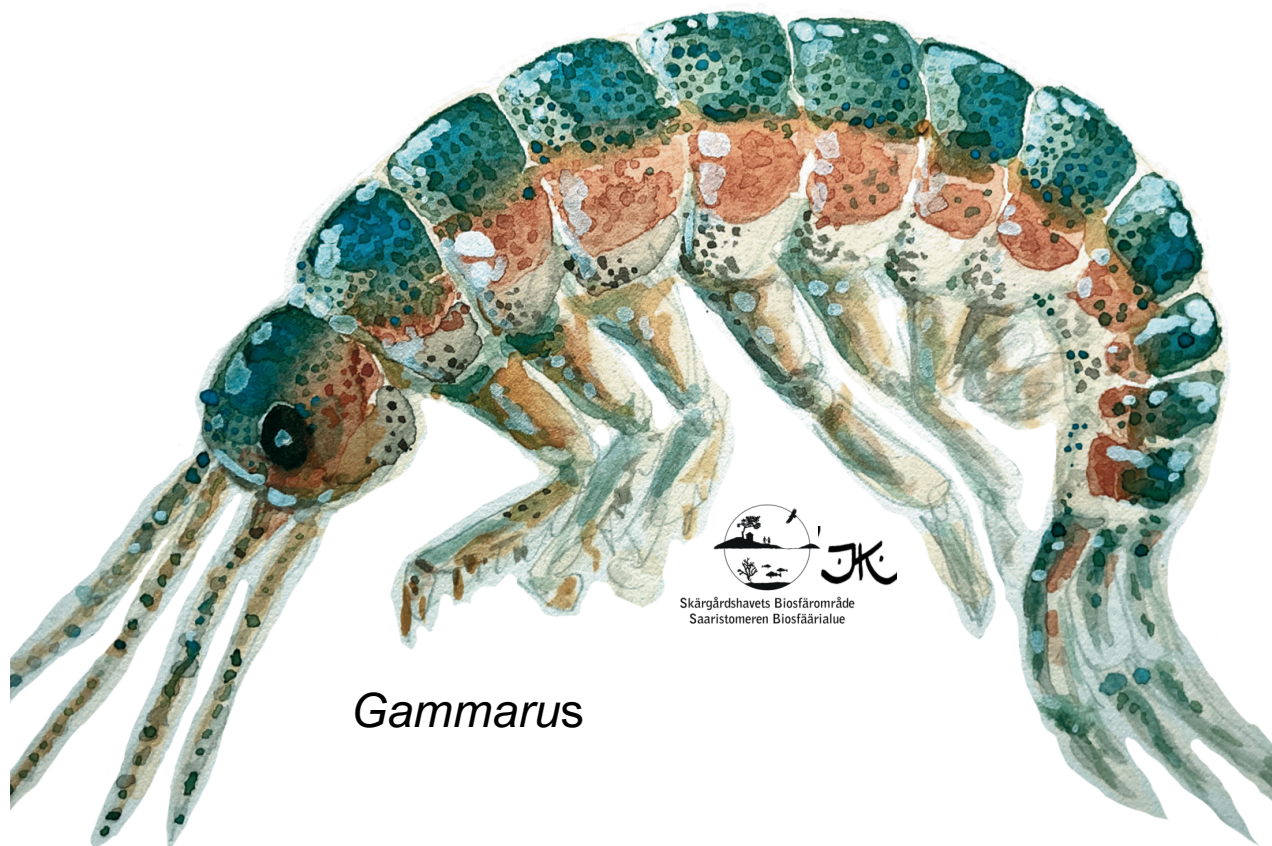

Mytilus trossulus × *edulis*

BLÅMUSSLA SINISIMPUKKA

Blåmusslan bildar stora samhällen och filtrerar effektivt vatten, vilket gör den till en viktig indikator på vattenkvalitet. Den fäster sig vid hårda bottenar med byssustrådar och livnär sig på växtplankton.

Sinisimpukka muodostaa suuria yhdyskuntia ja suodattaa tehokkaasti vettä, mikä tekee siitä tärkeän indikaattorin veden laadulle. Se kiinnittyy kovalle pohjalle byssus-rihmoilla ja syö kasviplanktonia kidustensa avulla.

Gammarus

TÅNGMÄRLA LEVÄKATKA

Tångmärlor lever i grunt vatten och äter främst små alger, men också döda organismer. Under vår och sommar kan man se hur hanen håller fast vid honan tills hon byter skal, vilket krävs för parning.

Leväkatkat elävat matalassa vedessä ja syövät pääasiassa pieniä leviä, mutta myös kuolleita eliöitä. Paritteluun liittyvä käyttäytyminen näkyy keväällä ja kesällä, kun koiras pitää kiinni naaraasta tämän kuorenvaihtoon asti.

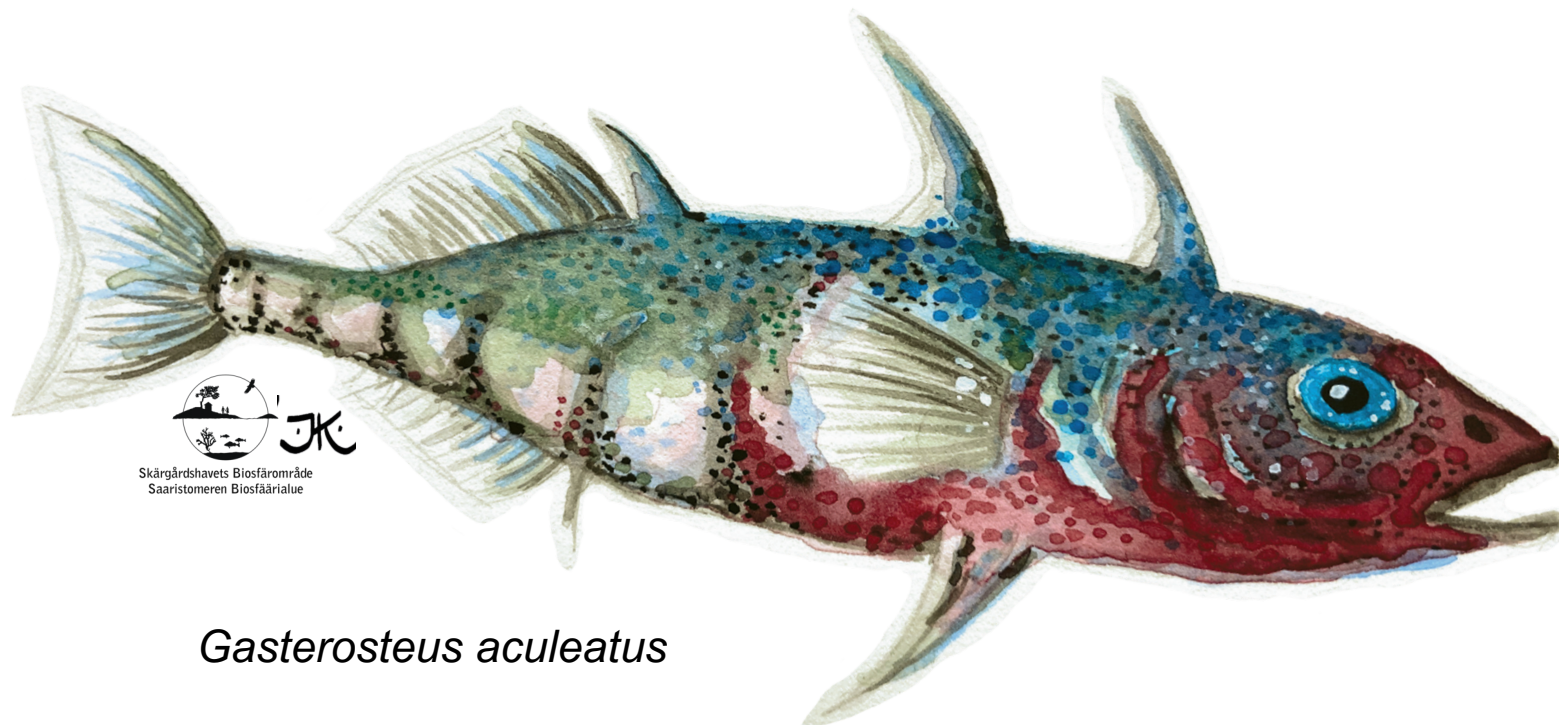
Idotea balthica

TÅNGGRÅSUGGA LEVÄSIIRA

Tånggråsuggan blir 20–30 mm lång och lever i grunt vatten bland alger, där den äter små trådformiga alger. Den skyddar sig genom att ändra färg efter sin omgivning och har fått sitt namn efter havsgudinnan Idothea i grekisk mytologi.

Leväsiira kasvaa 20–30 mm pitkäksi ja elää matalassa vedessä levien joukossa, missä se syö pieniä rihmaleviä. Se suojautuu vaihtamalla väriään ja on nimetty kreikkalaisen meren jumalattaren Idothean mukaan.

Gasterosteus aculeatus

STORSPIGG KOLMIPIIKKI

Storspigg känns igen på sina tre ryggtaggar och hanens röda buk under lektiden. Den bygger ett bo som den vaktar aggressivt och äter djurplankton samt andra fiskars ägg och larver.

Kolmipiikki tunnistetaan kolmesta selkäpiikistä ja koiras saa kutuaikana punaisen vatsan. Se rakentaa pesän, vartioi sitä aggressiivisesti ja syö eläinplanktonia sekä muiden kalojen munia ja toukkia.

Skärgårdshavets Biosfärområde
Saaristomeren Biosfäärilue

ÖRONMANET KORVAMEDUUSA

Öronmaneten är en genomskinlig, platt manet som fångar plankton och smådjur med sina fyra korta munarmar. Livscykeln består av en fastsittande polypfas och en frisimmande manetfas.

Korvameduusa on läpinäkyvä ja litteä meduusa, joka syö planktonia ja pieniä eläimiä neljällä suulonkerollaan. Sen elinkaareen kuuluu kiinteä polyypivaihe ja vapaasti uiva meduusavaihe.

 Skärgårdshavets Biosfärområde
 Saarismeren Biosfäärilue

SLÄT HAVSTULPAN MERIROKKO

Havstulpanen är ett kräftdjur som fäster sig vid hårda ytor som stenar eller båtbottnar och utvecklas till en vuxen "havstulpan" inuti sitt skal. Den lämnar aldrig skalet och larven väljer fästplats med hjälp av sina antenner.

Merirokko on äyriäinen, joka kiinnittyy koville pinnoille, kuten kiville tai veneen pohjiin, ja muuttuu aikuisena kuorensa sisällä eläväksi "meritulppaaniksi". Se ei vaihda kuorta eikä poistu siitä, ja sen toukka valitsee kiinnittymispaikan tuntosarvillaan

Amphibalanus improvisus

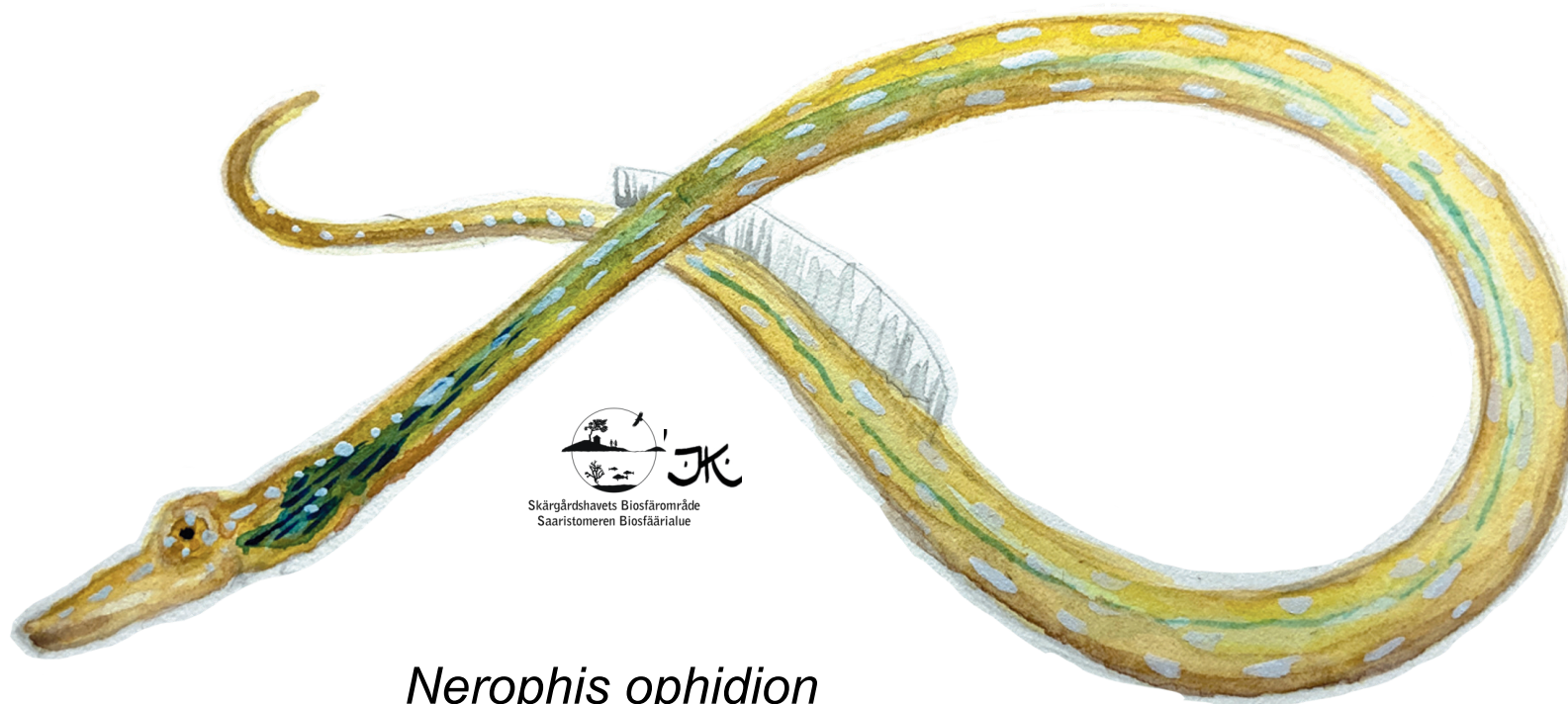

Syngnathus typhle

TÅNGSNÄLLA SÄRMÄNEULA

Tångsnällan är en lång, rörformad fisk som kan bli upp till 35 cm och fångar smådjur med sin smala pipformade mun. Hanen har en yngelpåse på buken där äggen utvecklas till yngel.

Särmäneula on pitkä, putkimainen kala, joka voi kasvaa jopa 35 cm pitkäksi ja käyttää kapeaa suutaan pienten eläinten imemiseen. Koiraalla on vatsassa poikaspussi, jossa munat kehittyvät poikasiksi.

Nerophis ophidion

MINDRE HAVSNÅL SILONEULA

Mindre havsnålen är en fisk som liknar en mask och är släkt med sjöhästar. Hanen bär äggen i en bukficka tills de kläcks, och under parningstiden förstärks färgerna – honan har blå mönster och hanens munparti blir gult.

Siloneula muistuttaa matoa ja on sukua merihevosille. Koiras kantaa munia vatsapoimussa, ja kutuaikana kalojen värit voimistuvat – naaraalla on sinisiä kuvioita ja koiraan suu muuttuu keltaiseksi.